

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 25. Mariæ Bulgarorum Reginæ clandestina consilia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

§. XXV.

Sæcul.XIII.
A.C.1278.*Mariæ Bulgarorum Reginae clandestina consilia.*

Imperatoris Michaëlis soror, cujus mentionem fecimus, erat Eulogia, quæ ex quodam Cantacuzeno marito suo plures pepererat filias; inter alias Mariam secundis nuptiis Lachanæ e simplice subulco Bulgariæ Regi junctam. Eulogia schismati addicta, nec contenta a communione Catholicorum discedere, multos blanditiis suis ad schismaticorum partes adductos tenebat. Maria Imperatori avunculo suo per se infensa exulceratum suæ matris in fratrem animum fatis noverat. Nam magnus monachorum numerus has duas Principes quotidie adibat schismatis studio inflammandas. Ergo Maria de Imperatore se matremque suam vindicatura, in Palæstinam Josephum cognomine Catharum cum aliis quibusdam misit, qui Patriarcham Hierosolymitanum, quid actum fuisset, edocerent, ac Sultanum Ægyptium concitarent ad Imperatorem adoriendum interea, dum hic aliunde a Bulgariis impugnaretur. Patriarcha, quid factum esset, jam antea gnarus Mariæ nunciis fidem habuit: & quo major auctoritas rei novæ accederet, eos ut Legatos

Sæcul. XIII.
A. C. 1278. gatos veros tractavit, unde venissent, haud multum examinans. Immo credidit, Patriarchas Theodosium Alexandrinum ac Euthymium Antiochenum acturos idem, quod ipse prior fecisset, nempe reconciliationi se opposituros esse.

Sultanus Bulgaros aut eorum vires minime noscens mirissimam sibi legationem, qualem antea nunquam recepisset, suspectam habuit, & Mariæ emissarios sine responsione remisit. Patriarcha Antiochenus jam Constantinopoli versabatur: quo profugerat e manibus Regis Armeniæ per miraculum, quod putabat, & magni S. Nicolai precibus tribuebat, elapsus. Patriarcha Alexandrinus hanc in sedem post Ecclesiarum reconciliationem euectus, eamque rumpendo impar in quiete se continebat eo magis, quod non accitus, quod remotus, quod medios inter ethnicos esset, ac Imperatoris præsidio, si forte opus haberet, excludere se nollet.

Pachym.
l. 6. c. 5.

Euthymio Patriarchæ Antiocheno Constantinopoli extincto complures Orientis Episcopi tum in urbe præsentés sufficere successorem volebant. Nam ægrotanti Theodoretus Episcopus Anazarbensis suaferat, ut præter illos, qui jam adefsent, spectabiliores accerferet, quo plus

plus authoritatis haberet electio. Omnes ^{Sæcul XIII.}
 cooptabant Principem, puta monachum ^{A. C. 1278.}
 Theodosium Villarduinum, qui jam pro ^{Sup. lib. 86.}
 Constantinopoli propositus fuerat. Sed ^{§. 56.}
 antequam in Patriarcham Antiochenum
 initiaretur, Imperator de viri studio in
 reconciliationem cum Romana Ecclesia
 tuendam securus fieri voluit, & factus est
 opera historici Pachymeri Theodosio fa-
 miliarissimi.

Interea Imperator Michaël in Anato- ^{Pachym.}
 liam belli causa profectus castra posue- ^{l. 6. c. 22.}
 rat prope locum, in quem Patriarcha Jo-
 sephus relegatus erat. Igitur hic Præ-
 sul eum oravit, ut alio transferretur, ob
 asperitatem frigoris priore hyeme com-
 pertam, cui per alteram hyemem feren-
 dæ parem se fore haud crederet. Men-
 sis Junius tunc erat. Imperator Jose-
 phum accersitum detinens in castris suis
 sæpius per diem visere, comiter affari,
 libenter audire, ejus rogatu pluribus be-
 nefacere. Denique illi pro habitatione
 Constantinopolitanum coenobium Cos-
 midion assignavit. Ita conciliatum sibi
 senem benigne habuit, se rursus eum se-
 di patriarchali velle imponere dicens.
 Josephus reposuit, se illuc redire paratum
 esse, dummodo, quod actum fuisset, dis-
 solveretur, hoc est, consensio cum Lati-
 nis. Sed illud fieri haud poterat præ-
 fertim sub novo Papa Nicolao, ad quem
 Impe-

Sæcul. XIII. Imperator viros ecclesiasticos firman-
 A.C. 1279. dæ reconciliationis gratia mittere co-
 gitabat.

§. XXVI.

*Joannes Veccus dignitatem suam
 abdicat.*

Quatuor anni jam effluxerant, ex quo
 Joannes Veccus Constantinopoli-
 tanum agebat Patriarcham: cum aliqui
 de Clero mense Februario, indictione se-
 ptima, nimirum anno 1279 contra eum
 accusationes protulere, quæ quanquam
 falsæ ac frivolæ Imperatori haud displi-
 cebant. Hunc enim Præsulem deprimere
 magnopere cupiebat & ardorem ejus
 acresque sollicitationes moderari. Actores
 illos concitaverat Isaacus Episcopus
 Ephesinus, Imperatoris tunc Pater
 spiritualis. Non erat ferendo Patriarcham
 jurisdictionem proximam in quædam
 Anatoliæ loca extendisse, eam sola
 Constantinopoli terminandam, & foris
 omnia Episcopis dioecesanis subji-
 cienda ratus. Arrepta igitur occasione,
 cum Imperatorem Patriarchæ infensum
 cerneret, sanctionem ab illo impetravit,
 qua inter alia puncta statuebatur, ut terræ
 ac monasteria Patriarchæ obnoxia ex
 Episcopo dioecesano penderent, ubi-
 cunque sita essent. Sed hoc erat, inquit

Pachy-

*Pachym.
 l. 6. c. 10.*

c. II.